

μέ βουκαωμένα μάτια να την συμβουλέψη, να την οδηγήση, να τη βοηθήση! Φρικωδώς, το κορμί της έτρεμε από ένα ανέκφραστο βαθύ εϊγος, ή καρδιά της χτυπούσε δυνατά, έλασχε, παραληρούσε. Δεν ήξερε τί ν' άποφασίση. Άμφεβαλλε, κα' όμως εγγνώριζε πως ήταν ήττημένη. Ένωουθε, ότι ή καρδιά της είχε δοκιμάσει πειά δίλες τις άλλες αισθήσεις της, όλη της τη λογική, όλο της το είναι.

Και τέλος, ύστερα από πολλήσρη άγονιάδη ψυχική πάλη, έξαντήθησε, ήταν πειά άναγκαία ν' άντισταθή στο μοιραίο.

Κοινωνική απόγνωση.

Μόνη στο σπλιάνει της περιμένει με μιá άσυγκράτητη άγονία. Τρεϊς! χτυπιεί σέ λόγο το ρολόϊ του τοίχου. Διευθίνεταί στο παραθύρου που βλέπει στο δρόμο. Άφινει το βλέμμα της και πλαναται κάμποση ώρα άνάμεσα στους διαβάτες που περνούν. Μά αλλοιώνο. εκείνος δεν φαίνεται ναγερταί.

Τέσσερες, πέντε, έφτά ή ώρα! Άκόμα νάφθη! Η δούασσα, ά-τελειομένη πειά, άποφασίσε σέ μιá στιγμή να ντυθή και να τρέξη ή έδια στο σπίτι του. Άλλ' όχι, δεν έπρεπε ν' άφήση το πάθος της καρδιάς της να την παρασάη σ' ένα σαπάνωαλο!..

Κα' επεριμένε, επεριμένε ως τα μεσάνυχτα. Άπαρηδομένη πειά κα' άποκαταμένη από την ψυχική της άγονία, κάθησε στο γραφείο της και τοϋ έγραψε αυτές τις λίγες λέξεις :

«Στο πρώτο του ραντεβου δεν πηγαίνει μονάχα εκείνος που εϊνε πεθαμένος!».

Και πραγματικά! Εκείνος ήταν πεθαμένος στην κρεβατοκάμαρά του, όταν ή δούασσα τογγραψε αυτά τα λόγια! Ντυμένης κομψά, φροδόντας τα γάντια του, με μιá καμάρια στή μπουτονιέρα του, φροντάων πως ήταν έτοιμος να πάη στο ραντεβου του. Στο χλωμό πρόσωπό του διαγραφάρταν μιá φορητή άγονία, ή άγονία που δοκίμασε στις τελευταίες στιγμές του. Το καθαδικό νόσημα, από το όποιο ύπόφερε χρόνια τώρα, είχε χειροτερέψει τις τελευταίες ήμέρες. Περσίμε με άγονία ή μοιραία Κυριακή, την ποθητή στιγμή, που θα έσφιγγε στην άγκαλιά του την άγαπημένη του. Μά ό πόθος του δεν εκπληρώθηκε. Η καρδιά του δεν βάσταξε στην τόση ευτυχία. Η καρδιά του... Το εϋθραστο, το λευκό αυτό βάζο, που ή ελαχίστη σύγκρουσις μπορεί να το σπάση. Και το εϋγενικό εκείνο βάζο έσπασε τη στιγμή που ό νέος έξαναοίσε για τη συνάντησι της ευτυχίας του!

Ό ίσηρθέτης του, που μπήκε άργότερα στο δωμάτιό του, τον βρήκε σκουριασμένο στο πάτωμα, με άερρους αίματος στο στόμα.

Την ήλλη μέρα, προτου ακόμα ή δούασσα ταχυδρομήσει το γράμμα της σ' εκείνον, στον άγαπημένο του, διάβασε στις έφημερίδες το τραγικό του τέλος.

Τι απασαρμός καρδιάς! Γυ' αυτό, λοιπόν, δεν άγατιά πειά, δεν μπορεί πειά ν' άγαπήση ή δούασσα. Γυ' αυτό όχι, σφόντασε μαζί της τη φορητή τραγωδία της.

Δεν μπορεί ν' άγαπήση πειά, γιατί ή καρδιά της εϊνε άπεφορμμένη σ' εκείνον που ό θάνατός του την έσπασε από έναν παραφορο έρωτα...

MATILDE SERAO

ΓΝΩΜΙΚΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Τόν εργατικό άνθρώπου τον περιράζει ό διάβολος, κα' και το διάβολο τον περιράζει ό τεμπέλης.

Σ α α δ ή

Κατεπιατάλησες τον καιρό σου και γι' αυτό τώρα ό χρόνος σέ τσακίζει.

Σ α ι ξ π η ρ

Άς ποιήμε, ότι ή ζωή του ανθρώπου ατινεί τα έβδομήντα χρόνια. Άπ' αυτά, ποιο ποσοστό εϊνε πραγματικά δικό μας ; Άν άφραδίσουμε τον καιρό που περιέλαμα κοιμώμενοι και που εϊνε χρόνος νεκρός, αν βγάλομα τον καιρό που μάς άποφερα ή σκληρή βιοπάλη για το ψομύ της ζωής κα' έκείνον που σπαταλάμε για τις πού ταιριές κα' άσημαντές ύποθέσεις της καθημερινής μας ζωής, τότε θα διαπιστώσομα με φρίκη πόσο λίγος χρόνος μένει στη διάθεσί μας για την αϊτοδημιουργία μας.

Τ ξ ό ν Λ ο υ μ ο ζ

Έξηρα άνωρθως πενήντα χρόνια. Άφάρισε όμως από αυτά τις ώρες που έζησα για τους άλλους κα' όχι για τον έαυτό μου, και τότε θα με βρήξ άκόμα πολλή νέον.

Α δ α π

Υπάρχουν ώρες που τις εμμεταλλευόμεμας για λογαριασμό μας, ώρες που μάς τις κλέβουν οι συνάνθρωποι μας και άλλες που γλυ-στρόνυ και φεύγουν μέσ' από τα χέρια μας από ύπαυσιότητα δική μας.

Σ ε ν ε κ α ς

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΠΩΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ Η ΩΜΟΡΦΙΑ

(**Η συμβουλές της Φίλης σας**)

Ε σ μ ε ο ά λ δ α ν, Ένταύθα.—Άν θέλετε να εϊνε κόκκινα και άνθηρά τα χείλη σας και χωρίς να τα βάφετε, να τ' αλείφετε κάθε βράδυ, πριν πλυνάσιτε, με λίγη γλυκερίνη, άνακατεμένη με ροδό-σταγμα γνήσιο ή με πολλό καλής ποιότητος βαζελίνη. Η γλυκερίνη κοκκινίζει ώρασιτάτα τα χείλη. Κι' έτσι, αν άκολουθήσεται αυτή τη συμβουλή μας, κα' τα χείλη σας θα εϊνε κόκκινα και δροσερά και θ' άλλάλαγχε από τα διάφορα κορηγόνια, που κοστίζουν πολλό και πολλές φορές εϊνε και βλαβερά.

Λ ε υ κ ή ν Χ., Πειραιά.—Άφου τόσο επημέματε να έχετε μακρές και πικρές βλεφαρίδες, ν' αλείφετε κάθε βράδυ τις ρίξες τους με πολλό λίγο ρετανόλαδο ή με διαρνόλαδο, που μαυρίζει συγγρόνος τις βλεφαρίδες.

Πιάρνετε προς τοϋτο ένα μικρό ξελαώρα ή ένα σάρτο, τυλίγετε στην άκρη του λίγο βιαπάμα, το βρόχετε σέ λίγο ρετανόλαδο ή σέ διαρνόλαδο και αλείφετε με προσοχή τις ρίξες των βλεφαρίδων σας, προσέχοντας πάντα μήπως άγγίσετε το βολβό του ματιού σας. Το πρωί πλένετε τα βλέφαρά σας με λίγο άποστερομμένο ροδόνερο.

Άλλά θα έχετε το ποθητόνερο άποτέλεσμα, μόνον αν άκολουθή-σετε ταυτικά και για πολλόν καιρό την συμβουλή μας.

Π α υ λ ί ν α ν, Ένταύθα.—Νά μίν κάρτε κανένα από τα δι-σκία που ρεκλημαρίουν ή έφημερίδες, αν δεν ρωθήσεται πρώτα τον γιατρό σας.

Εϊνε πολλό προτιμότερο να φροντίσετε ν' άδυνατίσετε χωρίς φάρ-μακα. Ν' άποφεύγετε δηλαδή τις λιπαρές τροφές, τ' άμυλώδη, τις σάλτσες και το πολλό ψομύ. Νά τρώτε ψητό ψάρι, ψητό κρέας, χό-ρτα βραστά και φρυγανιές. Νά περατάτε επίσης ταυτικά κάθε ή-μέρα επί μιá ώρα και να κάνετε σουηδική γυμναστική. Άλλά πρέ-πει να ξέρετε, ότι δεν εϊνε σωστό κα' ν' άδυνατίσετε πολλό και ά-ποτάμως. Νά μίν μένετε ησθητική, αλλά να τρώτε όσο πρέπει, για να μίν χάσετε τις δυνάμεις σας, φράνει να τρώτε στεγνή τροφή και δυναμοποιητή, που κάνουν αίμα; άλ' όχι κα' λίπος.

Α π ε λ π ι σ μ έ ν η ν ν ε ά ν ν δ α, Ένταύθα.—Για το πάθημά σας, σας συμβουλεύομα να πάτε σέ ειδικό δερματο-λόγιο και γρήγορα μάλισα. Άυτός θα σας δώση μιá ειδική αλεαφή για να στα-ματήση ό τοιχογράφος, από τον όποιο πά-σχετε, κατά πσαν πιθανότητα.

Λ ε υ κ ή ν Α ζ ά ν θ η ν, Ηρά-κλειον Άττικής.—Για το κοκκίνισμα της μύτης, σας συμβουλεύομα μανάνα το-μά με ζεστό βορικούχο νερό. Το βορικό να εϊνε 3 τοίς 100. Ν' άποφεύγετε το κρασί, το πολλό κρέας, το ποά και τον καιρό κα' να μη φοριέτε στενά φορέμα-τα, προ πάντων ζώνες και κορσέδες.

Τό τοπικό μάνο θα γίνη ως έξής : Βάζετε σ' ένα φλυτζάνι το ζεστό βορικούχο νερό, βυθίζετε μέ-σα τη... μύτη σας και την άφινετε ώσπου το νερό ν' άρχισή να κρυώνη. Άλλά προσέξτε, μη βγήτε κατόταν άμέσως έξω στο κρύο και στον αέρα, γιατί τότε ύπάρχει κίνδυνος να κρυολογήσεται.

Ε σ π ο τ ν ι δ α Μ. Α. Μ., Τρίπολιν.—Άπαντώ με τη σειρά τις ερωτήσεις σας :

Για τις φακίδες να μεταχειρισθήτε την έξής αλεαφή για το πρωί : Oxyde de Bismuth 10 γραμμαρία.

Kaoline 8—.

Vaseline 75—.

Και το έξής μίγμα για το βράδυ :

Collodium 100 γραμμαρία.

Sublimé Corrosif 0, 5—.

Η θεραπεία αυτή εϊνε ή πιο άβλαβής και πιο άποτελεσματική για τις φακίδες και την συνιστά ό διάσημος Πολωνός δερματολόγος Yna, στην «Revue des Sciences».

Όταν ή φακίδες θα έξαλειφθούν, θα παίσετε την επάλεψη.

Για τις τριπτικές που έχετε στο δέμα του προσώπου σας, να μεταχειρισθήτε κιδανόνερο, το όποιο παρασκευάζετε ως έξής :

Βάζετε να μένουν επί άρωκετές ήμέρες σέ καθαρό ούζο φλοιούς κιδανίων και βρόχετε κατόταν μ' αυτό το πρόσωπό σας. Το ούζο κα' ό χμιός των κιδανίων έχουν την ιδιότητα να σφίγγουν τους πόρους του δέματος. Όχι, να μη μεταχειρισθήτε την αλεαφή με τον ιδρόαγγορο.

Για τις ρυτίδες των ματιών μεταχειρισθήτε την έξής αλεαφή :

Lanoline 35 γραμμαρία.

Eau de Brocchiri 15—.

Baume de la Mecque 5—.

Όσο για την μεγάλη περιερέεια, να κάνετε την έξής γυμνα-στική :

Νά περατάτε κάθε πρωί με σφιγμένους τους μύς του μπροών επί κάμποση ώρα. Η μέθοδος αυτή δεν εϊνε ακόμα πολλό γνωστή, αλλά και πολλό άποτελεσματική.

Η ΦΙΛΗ ΣΑΣ

